

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзхожда сичките световни добрини!“

СЛЕД „СГЛОБКАТА“: ПЕПЕЛ ОТ РЕФОРМИ, ВЪГЛЕНИ ОТ СРАМ!

„Но кой не знае това „никога“ на кралете, политиците и генералите от историята? То почти винаги е начален акорд на капитулацията.“

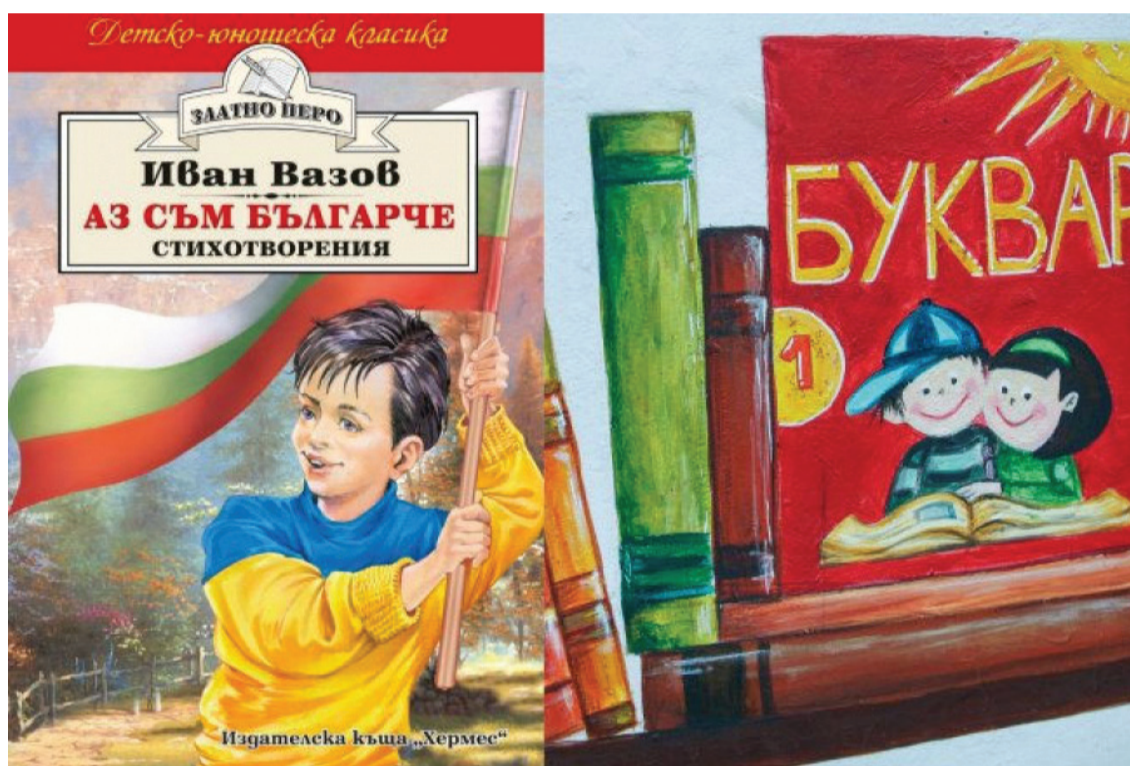
(Стефан Цвайг: „Фуше. Портрет на един политически мъж“)

Петко ПЕТКОВ

Авантюрата на ПП-ДБ започна през лятото на 2020 г. точно с обещанието за разграждане на модела „Борисов“ и клетви, че никога, ама никога, няма да се коалират с носителите на корупцията ГЕРБ и ДПС. Под тези лозунги те проведоха две предизборни кампании - през 2021 и 2023 г. След две управления, по 7 и 9 месеца, от които първото с БСП, ИТН и „Исправи се БГ, мутри въвн“, начело с Кирил Петков, а „второто с ГЕРБ-СДС и с подкрепата на „евроатлантиците“ от ДПС, в което премиер беше Николай Денков и вицепремиер и министър на външните работи Мария Габриел, играта на реформи приключи.

На стр. 2

Публикацията в „Свободна Европа“ за интеграцията на имигрантите и стихотворението „Аз съм българче“ не е изолиран феномен, а поредната изява на един системен и масиран проект, един „кръстоносен поход“ срещу българската идентичност. Стихотворението на Иван Вазов е своеобразна квинтесенция - сакрален символ на онези изконни архетипове - родолюбие, любов към родната земя и природа, а оттам и по-значимото, принадлежността към всичко българско и родно любя, тача и мила.

Проблемът, според неолибералната соросидната логика, внушаваща мантрата за неприкосновеността на индивидуалните права, както и идентичности, естествено за сметка колективните (демос, мнозинство), е, че това стихотворение предизвиква добрия политкоректен тон, тъй като се явява своего рода манифест на българщината. Този манифест особено дразни, след като в последно

КРЪСТОНОСНИЯТ ПОХОД СРЕЩУ БЪЛГАРСКАТА ИДЕНТИЧНОСТ

Проф. Ивайло ГРУЕВ, преподавател по политология в Университета в Отава, Канада

време българските радетели на евроатлантизма очевидно имат неотложната и скоростна задача да изкоренят принадлежността към всичко българско и родно.

НИМА ТОВА Е ВЪЗМОЖНО?

Според Милан Кундера, „борбата на човека срещу властта е борба на паметта срещу забравата“. Забравата е именно онова, към което сегашната власт има особено неутолим пиетет. Забравата, а оттам - обезличава-

„Ако искате картина на бъдещето, представете си ботуш, който стъпва върху човешкото лице и остава там завинаги.“

Джордж ОРУЕЛ

Борбата на човека срещу властта е борба на паметта срещу забравата.

Милан КУНДЕРА

нето на националната идентичност (обезбългаряването) е в основата на разрушаването на паметници, премахването на национални дати - 3 март, поругаването на най-значимите символи на националната ни памет, като започнем с откровено карикатурния „филм“ за Васил Левски, с политкоректна „амнезия“ на СОС (за първи път в историята на модерна България) за смъртта на Христо Ботев, преминавайки през изхвърлянето на редица български класици от учебниците, тоест систематичното изчегъртване на знакови исторически референции от национално значение, дати, имена, символи, с цел постигането на една колективна и най-важното монолитна исто-

рическа амнезия.

Списъкът е потискащо дълъг, както се казва „The writing is on the wall“ (Надписите са на стената) и очевадната истина е, че кръстоносният поход срещу българската идентичност е изключително богат финансиран процес много преди скандалната публикацията в „Свободна Европа“.

МАЛКО ФАКТИ.

Ако се вгледаме в логото на основните (казионните) медии като НОВА и БТВ - те са на латиница, не на кирилица. Ако слушате Българското национално радио, то излъчва основно небългарска музика, ако бъдем по-конкретни: едва 11% на български език, останали-

те 89% са основно на английски. Този процент е дори по-висок, когато става дума за телевизионните канали от предлаганите пакети на А-1 и „Виваком“, в които американските филми, сериали, ситкоми, „реалити“ и всякакъв тв пълнеж (оставям на страна тяхното качество) изцяло доминират. На практика оказва се, че по своето съдържание в страната се гледа основно американска телевизия... на български език. Що се отнася до самия език, една кратка разходка по стъргалото на „Витошка“ е достатъчна да се отбележи, че в самия център на столицата надписите на магазините са повече на английски, отколкото на български. Звучи парадоксално, но е факт (!), че кметства (райони) към Софийската община предпочитат да отговарят на запитване на граждани от тези райони на английски.

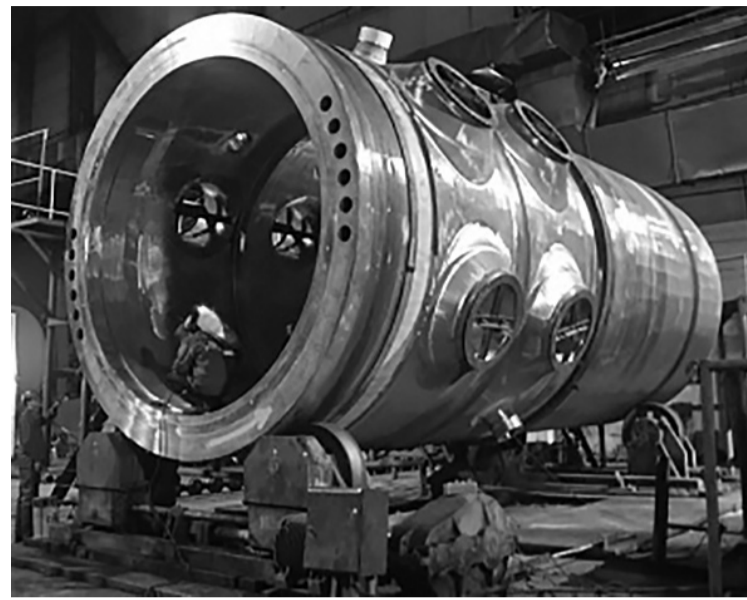
На стр. 2

СЛЕД „СГЛОБКАТА“: ПЕПЕЛ ОТ

От стр. 1

На 26 март НС само с един „възбържал си“ прие отказа на Габриел да оглави правителство и политическата рулетка се завъртя към втория и третия мандат.

Оправдавайки се с липсата на подкрепа от ГЕРБ за правителство с втория мандат, Денков, Петков, Атанасов и Иванов получиха и след само 2,5 минути върнаха мандата неизпълнен. И с цялата си наглост причинителите на новата криза призоваха президента да насрочи на една и съща дата извънредните парламентарни и европейските избори. За да бъдат спестени 100 млн. лева. Петков, който беше взел правителствения самолет, за да разходи до Солун Лена Бориславова, да призовава за икономии - това вече е патология! Каквато са и политико-туристическите пътувания на Денков и Габриел до Тел Авив, Египет, Виена, Скопие, Киев или Брюксел. Президентът Радев им го върна за шарлатаните с Конституцията, припомняйки им, че най-необвързаният политически, с най-малко зависимости кандидат за служебен премиер, заместник-обмудсманът Елена Чернева Маркова, е подала оставка. Така броят на потенциалните служебни премиери,

Върхът на некомпетентността и слугинажа обаче е решението на кабинета „Денков“ да подари или да продаде на Украйна за жълти стотинки реакторите за неосъществения проект АЕЦ „Белене“.

между които трябва да избира „по домова книга“, е намалал с един. Ако и другите кандидати, които „сглобката“ натрапи на Радев като майка на циганин, се откажат от съмнителната чест да оглавят едно „политическо служебно правителство“, всички кризи, преживявани от България, ще се добави и конституционна такава. Понеже „реформаторското мнозинство“, включително „конституционалистът“ Делян Пеевски, пропусна да промени регламентиращите закони за НС, БНБ, Сметната палата и пр.,

които забраняват на техните ръководители да заемат други длъжности.

Да не говорим, че ако председателят на НС Росен Желязков се беше съгласил да стане служебен премиер, той нямаше да може да се кандидатира за депутат на предстоящите извънредни парламентарни и европейски избори: понеже щеше да ги организира и би изпаднал в конфликт на интереси. Освен това Борисов забрани на него и на шефа на Сметната палата Димитър Главчев да стават служеб-

ни премиери, понеже били хора от ГЕРБ. Присъствието на свързани с ГЕРБ персони в Конституционния съд, Висшия съдебен и Висшия прокурорски съвет, както и в регулаторните органи не пречи, но премиерите на служебно правителство не трябва да имат общо с ГЕРБ. И как президентът Радев ще носи отговорност за това правителство, когато законотворците му налагат да избира за премиер измежду фиксирани от тях лица? А те пък ще си избират министри, без да питат държавния глава?

Ето такива юридически мини остави кабинетът на „промяната“, преди да хвърли страната в предизборен хаос. И то, когато не толкова далеч от нас се водят две войни: в Украйна и Близкия Изток.

Какво направиха двете управления с участието на ПП-ДБ за укрепването на боспоспособността на Българската армия и националната сигурност на България? Нищо, освен че подаряваха на режима в Киев „дефектни“ ракети за ПВО системите С-300, снаряди и БТР-и „с отпаднала необходимост“. Предплатените от България 16 броя изтребители „F-16 Block 70“ са все така „невидими“. Каквито са и старите БТР „Страйкър“, за които отиващият си кабинет „Денков“ е договарял с амери-

канската страна производството на боеприпаси на наша територия. („Сга“, 26.3.2024). Точно според поговорката „Кон не видял, крака размахал“. Вероятно и тях ще подарим на Украйна като техника с „предварително отпаднала необходимост“. Въпреки замесването на последната в поръчителството и логистичното осигуряване на атенгата в концертната зала „Крокус Сити хол“ на московското предприятие „Красногорск“. Където и се куршуми и задушаване загинаха над 130 мирни граждани, включително деца, и още повече бяха настанени в московските болници. Да сте виждали Денков, Борисов, Габриел, Петков, Василев, Иванов, Атанасов или „идващите“ Бабикиан и Хаджигенов да носят цветя пред руското посолство в София?

Не, те направо се изпарираха, но не вярвам да изпитват угризения на съвестта. За да съчувстваш на невинно пострадали, се иска съвест, а у гореспомнатите персони съвестта, доколкото я има, е запазена за Украйна и Израел. Нищо, че любимият им комедиант Зеленски уволни преди седмица и сенкратаря на Националния съвет по безопасност и отбрана Олексий Данилов и го замени с шефа на външното разузнаване генерал-майор Александър Литвиненко. Така ли се прави

РЕФОРМИ, ВЪГЛЕНИ ОТ СРАМ!

От стр. 1

в страни, които уж побеждават на бойното поле? За жалост, когато Украйна, със или без Зеленски, вдигне било знаме, както я посъветва папа Франциск, и седне на масата на преговорите, тласната от същия този Запад, който я взриви, нашите „политически шарлатани“ ще са се запилели по островите, както казаха в „оня“ запис. Обаче последните от тяхната авантюристична и безродна политика ще тегнат като окови на вратовете на няколко поколения. Сривът на общественото доверие и на подкрепата към „сдружниците в престъплението“ от печално известната „сглобка“, които ще се видят на първите предсрочни парламентарни избори и на редовните европейски избори, ще бъде най-малкото им наказание. Това, че въпреки сегашното им управленско фиаско се одумват пак за следизборни пазарлъци в същия състав, показва пълното им презрение към собствените им избиратели. За българския народ да не говорим, защото още Иван Костов го замени с „гражданско общество“. Какво му оставиха тези безхаберници, докато го хранеха „само със надежди голи“, по-точно с илюзии за съдебна реформа, борба с корупцията и пълноправно членство в Шенген

и Евроната? Страната ни си остава най-бедната в ЕС, съзатихваща енергетика и икономика, с оредяващо население и обезлюдяващи се региони, градове и села. И като капак - с ширещ се безнаказана претърпност, местна и привнесена отвън чрез нелегалните мигранти. Включително тези, които Европа ни връща, благодарение на подписаното от Денков споразумение с ЕК. За ужасното състояние на образованието, здравеопазването и националната сигурност да не говорим. Нито пък за пътната инфраструктура, след като в МРРБ има решения за отмяна на решенията за отмяна на обществени поръчки, засягащи пътната поддръжка.

Върхът на некомпетентността и слугинажа обаче е решението на кабинета „Денков“ да подари или да продаде на Украйна за жълти стотинки двата реактора за неосъществения проект АЕЦ „Белене“. И едновременно с това да преговаря с правителството на САЩ канадската компания „Уестингхаус“ да построи още два блока IP 1000 на площадката на АЕЦ „Козлодуй“. Това, казваха от Министерството на енергетика, щяло да струва само 14 млрд. долара, докато експерти като Георги Касчиев твърдят, че строителството им ще ни струва минимум 30-40

млрд. долара. Но този ядрен експерт е бил уволнен от АЕЦ „Козлодуй“ от герберската „каличка“ Валентин Николов, експерт по маркетинг и реклама, спуснат с парашут от Борисов за директор на единствената си атомна централа. Това, че „Уестингхаус“ е изградила само един ядрен реактор в САЩ и още един е практически замразен заради икономическа неефективност, а други четири реактора са построени в Китай, но от китайци, никога не впечатлява. Както и фактът, че тази компания фалира на два пъти, като при втория повлече към дъното и японската „Тошиба“. След което беше изкупена от канадци. На всички отгоре герберите в НС наложиха строителството на два ядрени блока да се извърши от южнокорейска фирма, понеже само тя отговаряла на поставените три критерия за участие.

Опитайте се да намерите поне една сфера, в която „сглобката“ да не е оставила хаос, безнадеждност, пепел и срам. Но, както казва героинята на Бертолд Брехт Майка Кураж: „И най-хубавите планове са били провалени от дребноостта на тия, които е трябвало да ги изпълняват“. А нашите некадърници извършиха своите золуми без планове и споразумения, само с лозунги за „евроатлантически ценности“. И

съвсем естествено ПП-ДБ, които се надяваха да излъжат всички, се озоваха в ситуацията на „полетият поливал“. Накрая стигнаха дъното или мазето на унижението, като предложиха на Борисов „техният“ мандат да се осъществи с премиер, изразил готовност да реализира третия правителствен мандат, ако президентът Румен Радев й го връчи. Още една фантазия, какво толкова? Президентът Радев обаче изненада всички, като на 28 март в 11,00 часа връчи третия мандат на най-малката парламентарна група - тази на ИТН. Сценаристите на Слави задържаха мандата само няколко секунди, след което го върнаха и комедията приключи. Президентът обявя, че ще започне разговори с потенциалните служебни премиери и консултации с парламентарните групи, без да бави старта към предсрочни парламентарни избори едновременно с европейските такива.

Срамът остана за шарлатаните от ПП-ДБ и ГЕРБ-СДС, които доведоха страната до прага на конституционна криза. Станислав Балабанов от ИТН, които категорично се обявиха за предсрочни избори, закова лъжлото от Харвард Кирил Петков с интерпретацията на термина „харакери“, като „харакери“. Заслужено въпреки, понеже това му лепна като лъжица в масло...

Отговора защо поощряването на раждаемостта не е решение, а именно внасянето на имигранти, откриваме в същата статия. Цитирам: „Широко разпространено е убеждението, че ако се създадат подходящи условия, раждаемостта ще се повиши. Например повече детски градини, по-големи надбавки за деца, по-бълга платена отпуската след раждане, гъвкаво работно време за родителите. Раждаемостта си обаче намалява не поради липсата на стимули, а защото родителството вече не е единствената житейска перспектива за една жена. Колкото в по-голяма степен жените имат достъп до образование и професионална реализация, толкова повече са склонни да раждат по-късно и по-малко деца.“ (Демографска криза? Мигрантска криза? До какво води страхът от загуба на идентичност?, Радио Свободна Европа, 4 януари 2024)

Тук авторката допълнително развива тезата относно причината за демографската криза в България.

На стр. 4

Кръстоносният поход срещу

От стр. 1

Да оставим всевъзможните фейсбук групи, в които английският, странно защо, отново доминира. Вече не буди учудване, ако в обществения транспорт станете свидетел как подрастващи българчета свободно обхващат изцяло на английски, все едно се намират примерно в някой щат на Америка, а не в една далечна страна в Балканския полуостров, дала писменост на близо 500 милиона в най-големия континент на планетата - Евразия. Обезбългаряването е функция на добре конструирана и поддържана историческа амнезия, на една табула раза, върху чийто недокоснат пергамент историята се пренаписва според поръчката на силните на деня, тоест на геополитическите победители. Нима откаждат да защитят националната ни идентичност при спора с РСМ, само и само за да изпълним поръчката на силните на деня, не бе най-значимото национално предателство, престъпление, което ще остане в историята, имащо реалния потенциал за непредсказуеми геополитически последици.

Безспорен факт е, че „историята“ се пише от победителите: в тази връзка трябва ли да се учудваме, ако в бъдеще в учебниците срещнем следното обяснение: *България е освободена от 5 века руско робство благодарение на 6-и американски флот(?)*, както преди време постави въпроса една известна българска публицистка. (Един малък, но показателен фактоид - моите студенти, следващи политически науки, не са чували за Червената армия...)

Мнозина биха казали, че това е абсурдно, тъй като подобни фалшификации с историята просто не са възможни, защото са напълно неправдоподобни. Смяням се.

ЕДИН ПАРАЛЕЛ, БЛИЗЪК КАКТО ПО ВРЕМЕ, ТАКА И ПО МЯСТО.

Само на 100-тина км от София в това, което навремето се наричаше автономна провинция Косово в състава на Федеративната република Югославия, бяха премахнати, разбирай, взривени, булдожирани 150 (сто

и петдесет) православни църкви, манастири, параклиси, някои от които на близо 1000 години със статут от ЮНЕСКО на световни паметници на културата. Православните гробища също не бяха пощадени, те бяха булдожирани... една паметна плоча не бе оставена.

Така тази земя, с право считана за люлката на сръбската идентичност, основаваща се на православието, само за броени месеци бе преформирана в мюсюлманска конфесионална принадлежност на бъдещата държава Косово. Оказва се, че в Европа, парадираша с върховенството на човешките права и прочие, една хилядолетна история може изобщо да бъде заличена, по-точният израз е пулверизирана, без особени притеснения от т. нар. международна общност, особено ако това се извършва с мълчаливото (не) одобрение на КФОР (KFOR-Kosovo Force, ръководена от НАТО международна мироопазваща сила).

<https://www.youtube.com/watch?v=Ostop19pck>

Извинения винаги ще се намират, но едно от тях изглежда убедително - а именно, че изконният, геополитически „грях“ на коренното население на Косово е, че изповядва същата религия на основния враг на Запада - Русия.

Оставям настрана още подрастичния казус с Украйна.

Но да се върнем към Вазовото стихотворение „Аз съм българче“ и към платформата, която реши да публикува този меко казано провокативен текст - „Свободна Европа“.

МАЛКО КОНТЕКСТ.

Радио Свободна Европа (RFE) е създадена от един от архитектите на Студената война - Джордж Ф. Кенън (Държавен департамент), авторът на т. нар. „Дълга телеграма“, „Long telegram“, превърнала се в манифест за поколения експерти, чиято основна цел е борбата срещу Москва и страните от Варшавския договор. Другата институция е Централното разузнавателно управление (ЦРУ).

Основното финансира-

не идва именно от ЦРУ, но и от средства от обществената кампания със знаковото име „Кръстоносен поход за свобода“. Дейността на Радио Свободна Европа е прекратена след падането на Берлинската стена и разширението на НАТО в Източна Европа. От 2019 г. „Свободна Европа“ продължава дейността си в България като уебсайт, целта на който, както твърди радиото, е да „насърчава демокрацията“, независимо че са минали 20 години след края на социализма.

Сега няколко думи за самия автор на публикацията в Радио Свободна Европа

Вярна на мисията за подкрепата на евроатлантическите ценности на „демократията и плурализма“ и „взаимното разбирателство между народите“, авторката Светла Енчева, позовавайки се както на демографската, така и на кризата с работни места, задава въпроса: „Няма как децата на 100 000 имигранти да се почувстват пълноценна част от българското общество, ако са длъжени да учат „Аз съм българ-

БЪЛГАРСКАТА ИДЕНТИЧНОСТ

че“, без на образователната система да ѝ хрумва, че и тебиха могли да научат българските деца на нещо и да обогатят живота им.“ („До какво води страхът от загуба на идентичност“, Радио Свободна Европа, 4 януари, 2024). Но тук се натъкваме на един трудно заобиколен проблем - като знаем, че именно общите спомени са „архитектурата на нашата идентичност“, подобен призив към културно, конфесионално акомодиране, което предлага авторката, означава акцентът да бъде преместен от интеграция към мултикултурализъм, което неизбежно би довело до ерозиране и разпад на националната идентичност. В „Четвъртата политическа теория“ Дугин между другото споделя: „Историята е местна. Споделеното усещане за история е възможно само на основата на господството на едно общество над друго и налагането на собствената му история.“

Нима именно това не е историята на съвременността, на националните държави, на

В столицата Отава се намира най-импозантният музей в страната, а и в Северна Америка - „Музей на Цивилизацията“, прекръстен в последните години в „Музей на Историята“. Това е останало след геноцида над местните жители, наречени индианци. Такава ли съдба очаква България?

това, което най-общо наричаме модерност. Дори в страни, конструирани в резултат на масова имиграция, като САЩ, идентичността е функция на така наречената „Melting Pot theory“ (теория на претопяване-

то), независимо откъде пристигат имигрантите, те се „претопяват“, придобивайки една единствена идентичност - американската. Авторката предлага различен модел, загърбвайки интеграцията, тоест, давайки пре-

димство на евентуалното капсулиране по етнически и конфесионален принцип. Модел, който Западна Европа познава отдавна и за съжаление прекалено добре и който модел е в състояние основно да реформира националната идентичност и да взриви гражданския мир в тези страни. Това ли е предлаганият модел, който България трябва да следва?

НО ИСТИНАТА Е, ЧЕ ТОВА, КОЕТО НИ ОЧАКВА,

изобщо не е смешно и изисква по-сериозен анализ. Защо мисля така. Да припомним - идеята за приемането на 100 000 имигранти не откъде да е, а именно от Афганистан и Сирия (в резултат тяхното „демократизиране“) според авторката е предизвикано поради острата криза на пазара за работна ръка в резултат на демографската катастрофа.

Слушах Ви по радио „Хоризонт“ как пламенно, почти задъхвайки се, защитавате предложението си - бързо, колкото се може по-бързо, да дадем оръжие на Украйна, за да спасим световната демокрация, свободата и мира в Европа, България, дори вселената, от злия гений Вл. Путин и Русия?!

Лъжете, и то дебелашки, защото това, което единствено интересува Вас и всички стипендианти на Сорос, „Америка за България“ и разни други, е как да спасите собствените си джоб...

Лъжете - Вие и съпартийците Ви, подрепяни от меди, журналисти, политолози и социолози, които се блъскат пред американската ясла както преди това техните родители и роднини пред съветската...

Нямаше да се наемая, пишеш тези редове, ако в един момент не бяхте задали към водещата въпроса „Спомнете ли си?...“ И заляхте ефира с поток от лъжи... Спомняме си и помним! А който помни няма право да мълчи...

ПЪРВА ЛЪЖА - „Путин нападна Украйна - мирна, прощфтяваща, демократична държава, стремяща се към още по-прощфтяващата Европа и НАТО и поиска да я върне (и нас?) в 1997 г...“

Г-н Иванов, Русия поиска да се спазват договорености, приети през 1997 г. за неразширяване на НАТО на изток! Знаем възражението - няма писмен договор! Да и това е истина, грешка на руснаците, защото трябва да знаят, че в либералното безполово джандър общество няма мъжка дума, още по-малко мъжко ръкостискане. Русия поиска спазване на Минскиите споразумения - този път подписано, дори гарантирано

от Франция и Германия! Нарушено на следващия ден, без никакви последствия...

ВТОРА ЛЪЖА - „В. Путин заявя, че води война срещу обединения Запад, с една дума - срещу нас, нашата сигурност, независимост и демокрация...“

Хайде бе! Русия навлезе в Украйна със същата обосновка, (но с много по-голямо основание), с каквато и САЩ в Югославия и досущ като тях нарече действията си „военна операция“... Да припомним - САЩ, обвиниха Милошевич в геноцид над мюсюлманското население в собствена

ЛЪЖЕТЕ, Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ

Нешка РОБЕВА

та му държава, но 8 г. затваряше очи за издевателствата и геноцида над руското, българското, унгарското и т. н. население в Украйна. Русия в случая, защитавайки сънародниците си, просто иззе функциите на САЩ - световноизвестни миротворци и борци за демокрация и човешки права, които налагат с всички средства и навсякъде, където имат изгода... Помним и „киллита от бомби“ в Ирак, помним и стотиците хиляди жертви... И напалма... И ненаказаните военни престъпления, помним...

Лъжете г-н Иванов - не Русия започна война със Запада!... Изявлянето на Вл. Путин дойде много по-късно и беше просто констатация... Истина-

та е, че Русия воюва срещу западното оръжие, с което Украйна е щедро снабдявана...

Русия отговаря реципрочно на санкции, които други, но доста по-скъпо платени от вас, европейци й налагат под диктата на САЩ, унищожавайки собствените си икономии и народи... Осем години Украйна и украинският народ бяха подготвени за курбан в една братоубийствена война срещу Русия... Имали някой, когото можете да излъжете, че видите ли, прекрасният западен свят, изнедаден, така изневиделица се

загрижи и се втурна да спасява агонизиращата демокрация точно в Украйна?

През 2016 г. френският следващ журналист Пол Морейра, продуциран от „Премьер Лин“, заминава за Украйна и създава ужасяващия си документален филм - „Маските на революцията“... Един филм за подготовката и участието на неонацистките украински формирования през 2014г. в „Майданската революция“... Филм за активното участие в тази подготовка на САЩ, за последвалите зверства, за хилядите убити в Донбас и Луганск, за „Алеята на ангелите“, започваща с портретите на избитите деца... Филм за подготовката на украинските националисти от натовски инструктори, за война срещу Русия? Да, филмът е ужасяващ и може би затова грижливо бе скрит от народите, които трябва да знаят само удобната „истина“. Ужасяващи са и признанията на г-жа Виктория Нюланд (дамата с курабийките от „Майдана“) пред Сенатската комисия, както за украинските националистически и фашистки

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

формирования, така и за лабораториите, за които се мълчи... Лъжа е, г-н демократ Иванов (перверзна, както я нарича д-р Ханс-Йоахим Маац в книгата си „Общество на страха“), че доставяйки оръжие, помагаме на Украйна. На кого по-точно помагаме? На почернените майки? На разрухата, на бежанците, на очакващата ги бедност... На кого искате да помагаме, подлизурковци и слутичащи на „престъпния и перверзен синдикат, който управлява света“? На шайката разбойници, които благоденстват на гърба на народите си, като все

Мариела ХОРДЕЛ

От 90-те насам става нещо страшно. Корпорациите напълно са овладели политическия, социалния, културния дори личния живот и здраве. Така наречената Демокрация не е нищо друго, освен политическо лицемерие, оръдие на тези корпорации да ни заробват чрез данъци, да ни ограбват с работещи за тях закони. Вижте, че вече банки не са търговски дружества, като всяко едно друго предприятие, а стоящи над закона и задължителна част от живота ни! Дружествата, които ни продават услуги, свързани с физическото ни оцеляване - вода, енергия, отопление, също са със специален статут и над закона. Те не продават услуги, а ни заробват чрез тях!

Социалният ни живот пак се определя от корпорациите -

Иван СПИРДОНОВ

Не само политическите партии се готвят за европейските избори. Собствениците на големите социални мрежи заедно с ЕС са в процес на създаване на Изборен оперативен център с десетки експерти и анализатори за идентифициране и разрешаване на потенциални заплахи.

Центърът ще наблюдава киберпространството за дезинформация, манипулация и злоупотреба с AI, премахвайки всяко съдържание, което смята за невярно, вредно или опасно. С други думи, те ще действат като цензори на европейските избори.

Мониторингът на 27 държави, сред които и България, с общо население от 450 милиона изисква инвестиция от 20 милиарда долара, за да се увеличи броят на хората, работещи в тази сфера четири пъти - до 40 000. Това включва 15 000 проверяващи съдържанието, които ще проверяват материали в социалните мрежи на 70 езика.

Въпреки това тази армия от 15 000 цензори може да не е достатъчна, поради което в системата за цензура и контрол на изборите ще участват още 29 организации в цяла Европа, които също ще осъществяват „наблюдение“. Всички трябва да имат сертификат IFCN (Международна мрежа за проверка на факти), за да гарантират

прозрачност и неутралност.

Проблемът е, че IFCN е инициатива на Rounter Institute, финансирана от либерални фондации, главно тези, подкрепяни от Джордж Сорос и Бил Гейтс. Това са същите организации, които се ангажират с насърчването на етвасията, на абортите, на джандър идеологията, финансира масовата миграция и Демократическата партия на САЩ. Така че кой ще провери дали са неутрални или не?

Опасното в случая с европейските избори е, че ще има по-

СТАВА НЕШО СТРАШНО!

какво ни се налага? Консумирай, консумирай постоянно и каквото ние ти кажем/внушаваме! Децата сега не се възпитават да са личности, всичко се прави в екип, само колективните постижения са важни. Да си индивидуалист е вече равносилно на мерзавец. Културата - преди музиката, киното, художествените произведения бяха плод на творчество, на вдъхновение и талант. Днес са резултат от маркетингови проучвания, от пазарни прогнози и зад тях вече не стои един гениален творец, а екип от продуценти и специалисти по маркетинг, реклама и продажби... Със спорта положението е също - окончателно се отвратих от това, което сега наричат „спорт“, след посещенията ми на олимпийските игри в Лондон през 2012 - най-големия тематичен мол. Спортистите не са върхът на физическите постижения на човешкото тяло, а рекламни лица, продавачи на марки, консуматори на химия. Личната свобода, правото на избор, на собствено и свободно изразе-

ние - моля? Къде има такава? Под благовидни извинения за борба срещу расизма, разни фобии, „политическа коректност“ и други „ценности“ на нас ни е забранено да мислим, да обичаме или да мразим, да се изказваме свободно!

Подменят историята и ни задължават да повтаряме като папагали полустигни и зазубрени, безсмислени клишета. И Големият Брат постоянно те следи! С извинението за борбата срещу тероризма институции и корпорации постоянно си пъхат носа в личната кореспонденция, под завивките ни, в живота ни. Родителите не могат да възпитават децата си повече в традиционните ценности - обичай Бог, почитай семейството си, пази Родината! Не било редно ние да определяме религията на децата си, видите ли...

Семейство? Че на кого му е нужно? По-лесно е да се живее по 2-3 години с тоя, оня, бракът само обръква свободата и намалява парите ни... А и не е задължително детето вече да има мама и папа - може

и две мамии или двама бащи, пък защо не и 3-ма! Или мама да е с брада, а тати да си лакира ноктите и да се разхожда по пращи... Недай, Боже, пък да възпитаваме малките, че границите на Родината са свещени и неприкосновени, че езикът на децата ни е безценен и всеки, който живее в страната ни, трябва да го говори и познава, да обича историята ни. Веднага ще ни обвиняват в ксенофобия, расизъм, непризнаване хиляди права, накарняване на нечии африканско-азиатски чувства... Негритџ не са негри, а са афро-нещо си, нищо, че никога не са били в Африка. Цих@нитџ не са цих@ни, а са ром-и, може и водки да станат след няколко десетилетия, аз предвиждам, че и уискита е възможно...

Дори за собственото си здраве вече нямаме думата! Налагат ни какво и кога да си ваксинираме, нищо, че е доказано, че „ваксинациите“ не предотвратяват, а ни разболяват, но пък носят сигурен доход от милиарди на корпорациите. Докторите вече не леку-

ват, а огромна част от тях са дилъри на фармацевтичните гиганти, които чрез „съветите“ им ни пробуват отровите си и допълнително ни разболяват, убиват... 1% от населението контролират 90% от световните ресурси!

Моите прогнози - Апокалипсисът е неизбежен, просто защото това повече не може да продължава така. Ще стане като при потопа с Ной - всичко ще бъде пометено и ще се почне от нула. Никога до сега в човешката история не е имало повече „глобализация“, лицемерие и лъжа, тотален и повсеместен контрол. Информационната вече не е свобода, а заробване! „Новият човек“, създаден от 90-те насам, не е нищо повече от един полудиот, безбожник, консуматор, манипулиран и управляван, за да служи на своите господари инженери. Затова и не им изнася да познаваме, обичаме Бог, затова и се прави всичко възможно да се унищожи християнството и ни заливат с вълна от орки и фашаги.

ГЛОБАЛИСТИТЕ ГОТВЯТ ЖЕСТОКА ЦЕНЗУРА ЗА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ИЗБОРИ!

прозрачност и неутралност.

Проблемът е, че IFCN е инициатива на Rounter Institute, финансирана от либерални фондации, главно тези, подкрепяни от Джордж Сорос и Бил Гейтс. Това са същите организации, които се ангажират с насърчването на етвасията, на абортите, на джандър идеологията, финансира масовата миграция и Демократическата партия на САЩ. Така че кой ще провери дали са неутрални или не?

Опасното в случая с европейските избори е, че ще има по-

тискане на т. нар. „противоречиво съдържание“ в социалните мрежи. По подобен начин преди няколко години в САЩ скриха факта, че Covid 19 идва от китайска лаборатория. Наскоро The Wall Street Journal, едно от най-известните и престижните мейнстрийм заглавия в Съединените щати, публикува статия, която доказва, че Covid-19 е изкуствено създаден в лаборатория в Ухан. Но когато преди четири години Стивън Шършър, един от най-изтъкнатите експерти по Китай на Запад, представи същата теза, ста-

тията му беше отрицателно потвърдена от „проверяващи фактите“ и премахната като фалшива новина от социалните медии.

Видяхме също как могат да изглеждат такива цензурни операции на последните президентски избори в САЩ. Големите технологични гиганти премахнаха съдържание за Хънтър Байдън, обявявайки го за непроверено и фалшиво. После информацията за престъпленията на президентския син се оказа вярна, но стигна до обществото едва след избо-

рите. Целта на сегашната подготвяна цензура в изборите за европарламент е подобна. Фактчекърите ще могат да блокират всякаква информация за изборите в социалните мрежи, която не е изгодна на Сорос, Гейтс и останалата либералглобалистка мафия. Изявлянето на всяка партия или кандидат, които не обслужват интересите на Давос, могат и най-вероятно ще бъдат обявявани за „непроверени“ и „фалшиви новини“. Със сигурност ще бъде обрънато „особено внимание“ на всички консервативни, патриотични и антиглобалисти партии и организации в цяла Европа. Много зомбита у нас наричат подобни информации „теория на конспирацията“, обаче и те, рано или късно, ще разберат, че няма никаква конспирация. Давос се превърна в глобален господар, цензор, полицай и ментор. Глобализираният елит от милиардери няма да се спре пред нищо в борбата си с народите по света.

По материали от RMX.NEWS

От стр. 3

Кръстоносният поход срещу БЪЛГАРСКАТА ИДЕНТИЧНОСТ

нографско въображение. „Третият пол“ е конституционен. Как политическата употреба на основния закон води до абсурд, Радио Свободна Европа, 8 юни 2023).

Тук трябва да спомена една малка подробност - авторката е собственик на сайта Жендърландия (Genderland) и е активист на джандър идеологията, а оттам и на „взаимното разбиращелство между народите“. Зад този евфемизъм разбирай един особено либерален мултикултурализъм.

В тази връзка бих искал да завърша темата за цената на мултикултурализма през историческата оптика на страната, в която живея - Канада.

КАКВО ИМАМ ПРЕДВИД,

В столицата Отава се намира най-импозантният музей в страната, а и в Северна Америка - „Музей на Цивилизацията“, прекръстен в последните години в „Музей на Историята“. В него се намира най-богатата колекция - над три милиона артефакти на коренното индианско изкуство и култура: огромни тотеми, маски, лодки, типита (индиански тип па-

латки), както и всевъзможни предмети от бита. Всяка година „Музеят на Цивилизацията“ е посещаван от близо 1 500 000 (милион и половина) туристи от цял свят, което го прави най-посещавания обект в столицата.

Проблемът е, че огромните величествени тотеми хвърлят дълга сянка.

В преносния смисъл на думата. Тя се нарича културен и физически геноцид над коренното население на Канада, придобило в разговорната реч термина индианци.

Геноцид е зловещ термин, още повече когато става дума за

страната с най-успешния експеримент с мултикултурализма изобщо - Канада. Но правните критерии и правната формулировка на този термин бяха по цял свят, което го прави най-посещавания обект в столицата.

Проблемът е, че огромните величествени тотеми хвърлят дълга сянка.

В преносния смисъл на думата. Тя се нарича културен и физически геноцид над коренното население на Канада, придобило в разговорната реч термина индианци.

Геноцид е зловещ термин, още повече когато става дума за

страната с най-успешния експеримент с мултикултурализма изобщо - Канада. Но правните критерии и правната формулировка на този термин бяха по цял свят, което го прави най-посещавания обект в столицата.

Проблемът е, че огромните величествени тотеми хвърлят дълга сянка.

В преносния смисъл на думата. Тя се нарича културен и физически геноцид над коренното население на Канада, придобило в разговорната реч термина индианци.

Геноцид е зловещ термин, още повече когато става дума за

Западът се опитва да овесни киевския режим от участие в ужасната терористична атака в „Крокус“, въпреки че украинската следа е ясно видима. Не без причина Русия унищожи един от важните обекти на СБУ в Киев предния ден. Дори Съединените щати потръгнаха: надеждите на западните елити за мирни преговори бяха разклатени. На Зеленски му остава малко време. За какво?

През последните седмици имаше много признаци, че Съединените щати като цяло са готови за преговори и отстъпки по украинския въпрос. Виждате само изявлението на президентския помощник по националната сигурност Сълван, че Украйна вече ще спечели, ако остане като независима държава.

И в този смисъл е разбираемо известно обкръжане сред представителите на Вашингтон след терористичната атака в Красногорск, която зачеркна за Русия възможността за преговори с Киев и Запада.

Това каза публицистът и политически анализатор Юрий Голуб:

„Има и друга страна, която последователно се застъпва за ескалация и е против преговорите – Лондон. На 8 март британският външен министър Камерън ясно заяви, че преговорите са вредни и мирният процес е невъзможен.“

Именно с работата на британските разузнавателни служби се свързва атаката срещу Ил-76 с украински пленници, а ролята на Борис Джонсън в нарушаването на Истанбулските споразумения е добре известна.

За разлика от САЩ и Европа Обединеното кралство не е готово да помогне значително нито за възстановяването на Украйна, нито за изграждане на военния си потенциал за възобновяване на конфликта с Русия.

Но в същото време Лондон няма да загуби влиянието си върху Киев и следователно е заинтересован от продължаване на военните действия. Може да се предположи, че в терористичната атака е замесена пробританската част от киевския режим. И това логично обяснява „бунта“ срещу Вашингтон.

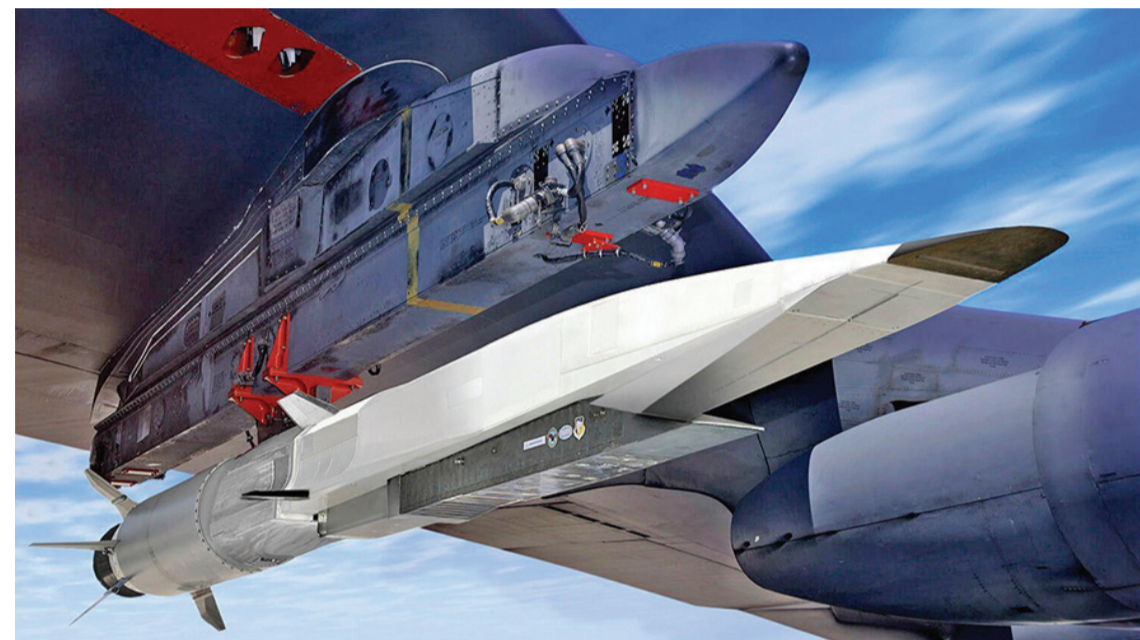
Ако руснаците установят, че Украйна е замесена в терористичната атака в „Крокус Сити Хол“, те ще засилят атаките срещу военни обекти и особено срещу централата на ЦРУ в Украйна. Нещо повече, участие в Киев е посочено от последните доклади, че Съединените щати са „разочаровани от нерешителните, груби действия“ на Украйна спрямо Русия.

Това заяви бившият анализатор на ЦРУ Лари Джонсън

в интервю за Dialogue works. Той добави, че украинците действат по свой начин и не слушат Вашингтон.

Фактът, че украинците се изплъзват от контрола на ЦРУ, е разбираем. Белият дом не е „оковал тези хора във вериги“ или „опрал пистолет в лавата им“. В по-голямата си част това все още е доброволно трудово правоотношение, сигурен е Джонсън:

Русия готви удари с „Циркон“

„Те все още остават украински граждани. А ЦРУ, колкото и да е голямо присъствието им в Украйна, са чужденци. В този случай Киев гаде да се разбере, че ще направи това, което смята за необходимо. И те казват, че ако не ни харесва, това е наш проблем.“

„Нещо повече, украинските медии и TG канали, свързани с канцеларията на президента, се подиграваха на жертвите на терористичната атака и се разваха. Как да обясня това на „партньорите“ сега?“

„Не тези, които са готови да приемат масови екзекуции, а тези, от които зависи всичко. Те знаят точно кой стои зад това зверство, от чии ръце е извършено“, пише украинският журналист Анатолий Шарий:

„Западът галеше тази измет по главата, когато режимът хвърляше в затвора невинни хора, кротко си запущаха ушите, когато Киев забраняваше опозицията, всяваше разкол в Църквата, убиваше без съд, когато поръчваше убийства в чужбина. Следователно онези от екипа, към който принадлежат Демократическата партия и президентът Байдън, може отчаяно да се опитат да повлияят на Русия, да я отслабят. Към това се стремят и други сили извън САЩ, например британските власти.“

Но други сили, които стоят например зад Тръмп и част от Републиканската партия, може да търсят фиаското в Украйна преди президентските избори, за да дискредитират Байдън и да подобрят допълнително отношенията си с Русия, за да променят курса си към тясно сътрудничество с Китай. Това мнение изрази военният експерт и анализатор Сергей Простаков:

Западът се престори, че не забелязва, и затвори очи. В резултат на това той отгледа нахален терорист. Това беше толкова естествено и очаквано, че сега остава само да гледаме мрънкането в стил „ние не искахме това“.

Войната на кулите в САЩ

В същото време думите за загуба на контрол от страна на американците върху Укра-

Водещ: - Нашата страна също се сблъска с това.

Андрей Иванов: - Да, например по съветско време в африканските страни. На думи местните лидери говореха за готовността си да строят социализма, но продължаваха да живеят собствения си живот. Странно е, че сега американците обвиняват украинците в неподчинение.

– Всъщност какво очаквах?

– Принципът „Америка на първо място“ е здраво вкоренен в съзнанието на американските политици. Ние ви донесохме такъв голям социален модел, просто апостоли на нов ред, свещени по дефиниция, а вие се осмеляте да спорите. Този принцип не е работил никъде.

– Какво можете да кажете за терористичната атака?

Очевидно много групи са били замесени в случилото се. А самото му естество е твърде сходно с атаките на бойците срещу Израел на 7 октомври 2023 г. Най-новите системи за събиране и анализ на данни не работят, твърде много страни неща се случват в критичен момент.

И тук има повод да се запитаме дали процесът не се управлява от някаква сила, която всъщност не се подчинява на никого. ЦРУ се оплаква, че украинците не ги слушат. Но кой може да гарантира, че ЦРУ вече не е подчинено до голяма степен на безлични компютърни алгоритми, които дават определени препоръки на служителите в техния отдел?

Какво от това?

Но във всеки случай ролята на организатора на терористичната атака най-вероятно е дедена на украинските специални служби, които отдавна сътрудничат на терористите. А отдавна очевидното отношение към висшите служители на Украйна към терористи получава още един убедителен аргумент.

Знаейки желанието на нашите власти да спазват върховенството на закона до последно, Зеленски има известно време преди изтичането на официалния му президентски мандат на 20 май 2024 г.

Но ръководството на украинските специални служби може и да няма това време – както се оказа при последните поделения на „Циркон“ в сградата на СБУ в Киев.

Нещо повече, дори техните американски и британски куратори може изобщо да нямат нищо против, ако Русия елиминира неудобни свидетели, свързани с задгранични клиенти и радикални изпълнители.

*ИДИЛ е организация, призната за терористична и забранена в Русия.

Източник: Царград

Игор ПШЕНИЧНИКОВ

Има много преки и косвени доказателства, че Киев, Лондон и Вашингтон са замесени в терористичната атака в „Крокус Сити Хол“. Достатъчно е да си отговорим на въпроса кой печели от това. Но Киев е само второстепенен изпълнител след преките убийци. Авторите на „креатива“ са базирани в САЩ и Великобритания.

Много доказателства

На първо място Киев, който работи под наблюдението на британци и американци, е пряко свързан с терористичната атака в „Крокус Сити Хол“. Досега вече са натрупани много преки и косвени доказателства за това.

Да започнем с това, че секретарят на Съвета за национална сигурност и отбрана (СНБО) на Украйна Алексей Данилов косвено потвърди участието на Киев в терористичната атака. Същата вечер в ефира на един от украинските телевизионни канали Данилов буквално каза следното:

„Весело ли е днес в Москва? Мисля, че е много забавно. Искам си да я варвам, че ще им осигуряваме такова забавление по-често. В края на краищата те са „братушки“ и роднини. Трябва да им угаждаме по-често и да ги посещаваме по-често. Така че ще отидем.“

Струва ли си да се коментира?

Освен това стана известно, че набирането на убийци за терористичната атака е станало чрез украинското посолство в Таджикистан.

Според РИА Новости няколко седмици преди терористичната атака на сайта на украинското посолство в Душанбе се появи информация за покани на чужденци да се присъединят към така наречения „Международен легион“.

Както каза пред агенцията бивш офицер от специалните служби, полковник от запаса Бахтийор Рахмонов, последните подобни обаждания към чужденци са били на сайта на украинската дипломатическа мисия на 9 и 18 март.

Друг бекграунд

Това, както се казва, са пресни доказателства. Но трябва да помним и казаното от лидерите на престъпния киевски режим малко по-рано.

През май миналата година американското списание The Spectator цитира изявление на началника на Главното разу-

Версиите и отговорите за атентата в „Крокус“

навателно управление (ГРУ) Кирил Буданов пред западни журналисти:

„Ние убивахме руснаци и ще ги убиваме навсякъде по света до пълната победа на Украйна.“

Тормозихме много хора, включително общественици и медии.“

Списанието Spectator беше в известен смисъл дори обезсърчено от такива открити признаци на украинци за участието им в терористични атаки, озаглавявайки статията си: „Защо Украйна призна, че убива хора в Русия?“

Нека ви напомня за какво говорим. През август 2022 г. в Московска област беше взривен автомобил, в който беше Дария Дугина. Баща ѝ, философът и публицист Александър Дугин, трябваше да се вози в същата кола.

През април 2023 г. военният кореспондент Владлен Татарски загина при експлозия в Санкт Петербург. През май същата година колата на Захар Прилепин е взривена в района на Нижни Новгород. Писателят получи тежки наранявания, а неговият приятел и охранител Александър Шубин почина.

Кой печели от това?

Но главното дори не са украинците. Шотската русофобия е дресирана в тях от американци и англичани. Нека си спомним какво каза бившият председател на Съвета на началник-щабовете на САЩ Марк Мили през 2023 г.:

„Не трябва да има нито един руснак, който да си легне, без да се чути дали ще му прережат гърлото посред нощ. Трябва да организирате кампания в тила.“

И така, следвайки един от

основните закони на криминологията относно мотивите на престъпниците, а също и като вземем предвид признанията на лидерите на киевския режим, може да се твърди, че брутал-

на техните обвинения.

Преки доказателства

Първо, струва си да припомним изявлението на бившия помощник-държавен секретар на САЩ Виктория Нюланд

стоят далеч от многолюдни места в Москва, включително търговски центрове и театри. Какво са знаели американците?

Трето, и това е основното, британците направиха грешка. Буквално няколко часа в деня на терористичната атака британският вестник The Economist писа, че ИДИЛ* е замесена в тази терористична атака.

Към момента на тази публикация Москва не бе заявила официално нищо за това кой точно е извършил терористичната атака.

А вестник The Economist вече „знаеше“, че това са ислямисти! Ето подробен цитат от The Economist, който буквално завинтва тезата си в съзнанието на своите читатели:

„Кой може да стои зад атаката? Фактът, че Ислямска държава пое отговорност и очевидно съгласие на американските служители с това, прави Ислямска държава най-вероятния виновник. Но не липсват и други потенциални заподозрени.“

Двегодишната брутална война на Кремъл в Украйна създаде нови врагове и увеличи броя на оръжията в свободна обра-

по време на посещенията ѝ в Киев в края на януари.

Тя обеща, че в резултат на допълнително финансиране за Киев от Съединените щати, „Путин определено ще го очак-

масивна военна помощ от Запада и си е поставил за цел да нанесе „стратегическо поражение“ на Русия, действа под наблюдението на Запада.

Може, разбира се, да се каже, че по определени въпроси Украйна се надига и демонстрира „независимост“. Внимателното наблюдение на изявлението на западни политици и коментарите в западната преса обаче не оставят място за съмнение, че САЩ и Великобритания имат пряко отношение към това нападение срещу невържени хора в „Крокус Сити Хол“, колкото и да отричат сега и в бъдещето от престъпленията

ват редица неприятни изненади“. Дали Нюланд не говореше за „изненадата“ в концертната зала на „Крокус Сити Хол“?

Второ, Белият дом веднага насочи вниманието си към терористичната групировка „Ислямска държава“*. „Ислямска държава е общ терористичен враг, който трябва да бъде победен навсякъде“, каза пресекретарят на Белия дом Карин Жан-Пьер. Тоест Щатите са наясно какво е ИДИЛ*.

В същото време говорители на Съвета за национална сигурност на САЩ Джон Кърби каза, че американските граждани са били предупре-

дени няколко дни по-рано да ние сред завръщащите се войници. Участието на Кремъл в кървавите вътрешни конфликти в Чечня и Дагестан също отдавна е превърнало Русия в мишена за ислямистки терористични групировки от различни направления.

Но намесата на Русия в Сирия, където руските войници подкрепиха режима на Асад в битката срещу Ислямска държава и други бунтовници, подкрепя твърдението на групата за отговорност.“

Какво неясно има тук? ИДИЛ отговаря за всичко и няма нужда да търсите дру!

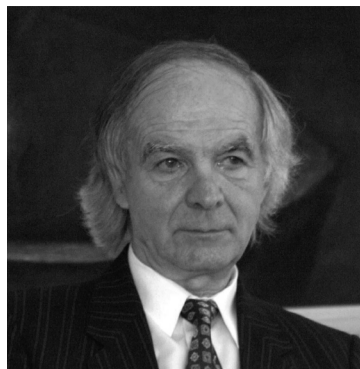
Превод: CM

На 16 февруари 2002 г. (година преди официалното приемане на България в НАТО!) в Афганистан е изпратен първият контингент от български войници, чиято задача е да участват „в знак на подкрепа и солидарност“ към операцията на САЩ и НАТО срещу глобалния тероризъм. В продължение на 20 години - до 25 юни 2021 г., през тази азиатска държава преминават общо 42 контингента от българската армия, включващи над 11 200 войници. Разходите за тази американска „операция“ се равняват на повече от 400 млн. лева от държавния бюджет. По една щастлива случайност това военно прислугване на американските „миротворци“ в Афганистан се разминава без сериозни жертви. Изключение е ракетното нападение при посещение там от министъра на отбраната Николай Младенов на 25 януари 2010 г., когато са тежко ранени четирима български военнослужещи. Година по-късно - на 20 януари 2012 г. е убит 34-годишният сапър сержант Свилен Симеонов.

На 29 май 2003 г. Народното събрание взема решение за участие на НАТО и САЩ срещу Ирак, като първоначално там са изпратени 480 български войници. През тази петгодишна „операция“ преминават общо над 3300 души, а изразходваните средства от бюджета на българската държава надхвърлят 155 млн. лева. Трагичен е резултатът от агентата срещу българската база в Кербала на 27 декември 2003 г., при който са убити 13 души, а 27 - тежко ранени. Тези 13 ковчези, пристигнали на летище София, като че ли и до ден днешен не са сепнали никой от нашенските запалени натовски управници. От по-сетнешни анализи и публикации за българското участие в тази доказано престъпна война, съвсем между другото, става ясно, че тогавашните ни „началници“ са бързали да изпратят български военни контингенти в Ирак и Афганистан, за да си осигурим... по-скорошно приемане в НАТО. Няма що - доста „добра“ е била цената на това евроатлантическо намерение!

Едно говорят, друго вършат. Истински тест за сервилното послушание към САЩ и НАТО на вчерашните и днешните ни управници от кабинета - К. Петков, първия и втория служебен кабинет на Гълъб Донеv и кабинета Денков от тъй наречената „сглобка“ и появата на „военния феномен“ Тагарев заедно с евроатлантическото правителство на Денков.

По-интересно е обаче как кабинетът на Кирил Петков още преди решението на Народното събрание от 4 май 2022 г. чрез трети страни е доставял оръжие на Украйна, като премиерът през цялото време се е правел на нилук ял, ни лук мирисал. „Сърцето ми е с Украйна, но нама да дадем оръжие“ - заявява Петков пред списание „Политико“ още на 12 март 2022 г. „Министър-председателят не отговори еднозначно на въпрос дали български оръжия стигат до Украйна“ - информира в. „168 часа“ на 1 май 2022 г. „Нама да предоставяме оръжие на Украйна“ - пеняви се Петков пред нашенски медии на 7 юни 2022 г. „Ние не сме имали директен внос на оръжие за Украйна по никакъв начин“ - казва К. Петков пред пловдивско издание. Е да, директен внос не е имало, но е имало „заобиколен внос“. На 19 юни 2022 г. сайтът „Биволв“ прави журналистическо разкритие, от което се разбира, че през март и април с. г. до военното летище в полския град Жешув от България са извършени 50 полета с оръжие и боеприпаси за... Украйна. По друг „тегел“, чрез частна фирма, са изнасяни боеприпаси през Румъния за Украйна. Година по-късно германският „Ди Велт“ съвсем „превантивно“ американската медия „Свободна Европа“ още на 1 април 2022 г. напоитолено убеждава своите читатели-слушатели, че „предоставянето на оръжие за Украйна не означава въвличане във война“. Тази „теза“ не се подкрепя

Борис ДАНКОВ

следване на немския институт „Югав“ (Yugav Institute), според което 51 на сто от германците смятат, че доставките на оръжие за Украйна „са участие във войната“. От своя страна бившият началник щаб на Бундесвера от 2000 до 2002 г. и председател на военния комитет на НАТО от 2002 до 2005 г. Харалд Куят в интервю за немското информационно списание „Der Spiegel“ смята, че ако украински войници се обучават да боравят с оръжие на германска територия това може да се счита за... участие във войната.

Така че „тезата“ на американското радио „Свободна Европа“ за „неучастие“ на България в украинската война след доставяне на оръжие просто може да се окаже невярна, като се има предвид тази германска гледна точка. И не само нейната аргументация.

Диагноза: милитаристична психоза

Едва ли ще е неточно, ако се каже че от началото на руско-украинската война до ден днешен у нас продължава една разюздана милитаристична психоза, в която участват надъханите северноатлантици и сервилните на САЩ и НАТО родни управници. Втази патологична надпревара се сипят политически заклинания и клетви на вяност към „украинската кауза“, заплахи за разплата срещу Русия. Най-жалкото е, че в тази вакханалия най-дейно участие взимат пребоядисани номенклатурни изчадия и еволюирали към „правилната страна“ политици, политолози и държавни чиновници на власта.

Така „вечният управник“ Бойко Борисов още през 2016 г. изстрелва своето заклинание, че „България се очертава като един от най-лоялните и дисциплинирани членове на НАТО“. Днес той не спира да уверява, че страната ни „трябва да продължи да доставя оръжие... отпаднала необходимост: бронетранспортъри, танкове, артилерия, всичко което българският парламент е решил“. А защо пък дори и да не е решил...?

Неговият бивш подопечен президент Росен Плевнелиев като селска врачка наизпада, че „измисленият неутралитет, зад който застава Радев, бил показан за национална катастрофа“ (29.4.2022).

Бившият премиер-химик Денков неотдавна (16.2.2024 г.) уникално се изпечи, че „нама значение дали българската икономика ще пострада от антируските санкции, важно е да имат ефект върху Руската федерация“. Два дни по-късно ястребът

ГЛОБАЛНАТА ЗАПЛАХА

Въвличането ни в руско-украинската война е опасна игра с презвествие за поредна национална катастрофа

дателят не отговори еднозначно на въпрос дали български оръжия стигат до Украйна“ - информира в. „168 часа“ на 1 май 2022 г. „Нама да предоставяме оръжие на Украйна“ - пеняви се Петков пред нашенски медии на 7 юни 2022 г. „Ние не сме имали директен внос на оръжие за Украйна по никакъв начин“ - казва К. Петков пред пловдивско издание. Е да, директен внос не е имало, но е имало „заобиколен внос“. На 19 юни 2022 г. сайтът „Биволв“ прави журналистическо разкритие, от което се разбира, че през март и април с. г. до военното летище в полския град Жешув от България са извършени 50 полета с оръжие и боеприпаси за... Украйна. По друг „тегел“, чрез частна фирма, са изнасяни боеприпаси през Румъния за Украйна. Година по-късно германският „Ди Велт“ съвсем „превантивно“ американската медия „Свободна Европа“ още на 1 април 2022 г. напоитолено убеждава своите читатели-слушатели, че „предоставянето на оръжие за Украйна не означава въвличане във война“. Тази „теза“ не се подкрепя

Подготовка за война... от територията на България

който ползва страната. С подобна публикация на 12 август 2023 г. излиза „Ню Йорк таймс“. През цялото това време К. Петков отрича тази информация или шикалкави. Напълно я отрича и ресорната му министърка на икономиката Корнелия Нинова. Докато най-после на 26 март 2023 г. „обиграцията“ премиер гордо ще заяви пред БиТиВи, че през 2022 г. за 164 дни България е изнесла за Украйна оръжие за около 5 млрд. лева.

Но оръжието е само част от тази евроатлантическа оферта, с която страната ни се е „отчитала“ и продължава да се „отчита“ пред САЩ и НАТО. На 15 февруари 2023 г. служебният кабинет на Гълъб Донеv съобщава, че 56 български военнослужещи могат да оказват „военна и техническа помощ на Украйна“, което означава че „у нас също могат да бъдат обучавани украински военни“. На 30 ноември 2023 г. министърът на войната Тагарев „дискретно съобщава“ на български медии новината, че 30 и няколко украински военнослужещи се обучавали на... английски език в София и Варна. Е, той не казва точно какво са изучавали тези украинци, което вероятно си остава „военна тайна“. Докато на 7 декември 2023 г. вече се появява новината, че по предложение на „сглобката“, България си отваря небето за обучение на украински пилоти на самолети „F-16“. Още... „за пребиваване и подготовка на украински пехотни и механизирани роти до 100 души“.

Ами да, както се казва в онази известна българска пословица: Като си дадеш едното, ще си дадеш и другото...

Тропосани сме във войната

Съвсем „превантивно“ американската медия „Свободна Европа“ още на 1 април 2022 г. напоитолено убеждава своите читатели-слушатели, че „предоставянето на оръжие за Украйна не означава въвличане във война“. Тази „теза“ не се подкрепя

Едва ли ще е неточно, ако се каже че от началото на руско-украинската война до ден днешен у нас продължава една разюздана милитаристична психоза, в която участват надъханите северноатлантици и сервилните на САЩ и НАТО родни управници. Втази патологична надпревара се сипят политически заклинания и клетви на вяност към „украинската кауза“, заплахи за разплата срещу Русия. Най-жалкото е, че в тази вакханалия най-дейно участие взимат пребоядисани номенклатурни изчадия и еволюирали към „правилната страна“ политици, политолози и държавни чиновници на власта.

Така „вечният управник“ Бойко Борисов още през 2016 г. изстрелва своето заклинание, че „България се очертава като един от най-лоялните и дисциплинирани членове на НАТО“. Днес той не спира да уверява, че страната ни „трябва да продължи да доставя оръжие... отпаднала необходимост: бронетранспортъри, танкове, артилерия, всичко което българският парламент е решил“. А защо пък дори и да не е решил...?

Неговият бивш подопечен президент Росен Плевнелиев като селска врачка наизпада, че „измисленият неутралитет, зад който застава Радев, бил показан за национална катастрофа“ (29.4.2022).

Бившият премиер-химик Денков неотдавна (16.2.2024 г.) уникално се изпечи, че „нама значение дали българската икономика ще пострада от антируските санкции, важно е да имат ефект върху Руската федерация“. Два дни по-късно ястребът

следване на немския институт „Югав“ (Yugav Institute), според което 51 на сто от германците смятат, че доставките на оръжие за Украйна „са участие във войната“. От своя страна бившият началник щаб на Бундесвера от 2000 до 2002 г. и председател на военния комитет на НАТО от 2002 до 2005 г. Харалд Куят в интервю за немското информационно списание „Der Spiegel“ смята, че ако украински войници се обучават да боравят с оръжие на германска територия това може да се счита за... участие във войната.

Така че „тезата“ на американското радио „Свободна Европа“ за „неучастие“ на България в украинската война след доставяне на оръжие просто може да се окаже невярна, като се има предвид тази германска гледна точка. И не само нейната аргументация.

Диагноза: милитаристична психоза

Едва ли ще е неточно, ако се каже че от началото на руско-украинската война до ден днешен у нас продължава една разюздана милитаристична психоза, в която участват надъханите северноатлантици и сервилните на САЩ и НАТО родни управници. Втази патологична надпревара се сипят политически заклинания и клетви на вяност към „украинската кауза“, заплахи за разплата срещу Русия. Най-жалкото е, че в тази вакханалия най-дейно участие взимат пребоядисани номенклатурни изчадия и еволюирали към „правилната страна“ политици, политолози и държавни чиновници на власта.

Така „вечният управник“ Бойко Борисов още през 2016 г. изстрелва своето заклинание, че „България се очертава като един от най-лоялните и дисциплинирани членове на НАТО“. Днес той не спира да уверява, че страната ни „трябва да продължи да доставя оръжие... отпаднала необходимост: бронетранспортъри, танкове, артилерия, всичко което българският парламент е решил“. А защо пък дори и да не е решил...?

Неговият бивш подопечен президент Росен Плевнелиев като селска врачка наизпада, че „измисленият неутралитет, зад който застава Радев, бил показан за национална катастрофа“ (29.4.2022).

Бившият премиер-химик Денков неотдавна (16.2.2024 г.) уникално се изпечи, че „нама значение дали българската икономика ще пострада от антируските санкции, важно е да имат ефект върху Руската федерация“. Два дни по-късно ястребът

ЗА ОТЕЧЕСТВОТО

Александър Йорданов като изтърван рейнджър от американската армия изпусна своята бясна заплаха, че „трябва бомби и ракети, които да се взривяват в Москва и Санкт Петербург“ (18.2.2024 г.)

Лаврите в тази милитаристична хистерия обаче като че ли принадлежат на бившия „украински министър“ на отбраната на България Тодор Тагарев, който надхвърля всички рекорди за васално послушание и развинтена фелдфебелска грандомания. Така пред американската посланичка в НАТО Джулиан Смит той изстрелва натовската мантра, че „Русия е най-голямата заплаха за националната ни сигурност“ (23.10.2023 г.). Пред Атлантическия съвет на САЩ Тагарев бабитски ще се изхвърли с уверението, че „ние сме готови да се изправим срещу Русия“, спечелвайки си възхищението на американските военни ястреби (15.01.2024 г.). Месец по-късно по БиТиВи нашенският бир натовец публично ще агитира, че „трябва да се готвим за война“.

Съвсем наскоро бил чул, че няколко военни министри били излезли с тази „теза“, затова и той решил... да ни подготвя за бъдещата война.

На 15 март 2023 г. в Сената и камарата на представителите на САЩ е внесен за разглеждане така нареченият Закон за сигурността в Черно море от 2023 година. Доста странен е този „закон“, който по-скоро напомня идеен проект на стратегия за геополитическа експанзия, военна интервенция и пропаганда война в Черноморския регион, отколкото на документ, гарантиращ някаква сигурност в тази част на света.

Вярно е, че още в т. 1 на закона се регламентира обещанието на САЩ да ограничи „по-нататъшния въоръжен конфликт в Европа“. Но не е ли абсурдно, че Щатите, които провокираха този конфликт в Украйна още през 2014 г., сега ще го потушават? И как ще стане това? Дали с оръжията за милиарди долари, които доставяха и продължават да доставят за режима на Зеленски в Киев, или с „експертните“ съвети на своите стотици наемници и глашатаи, което е все едно с бензин да се гаси огън.

Странен е и друг факт, че действията на Русия (на повече от 7500 км. от САЩ) представляват „заплаха за националната сигурност на САЩ и НАТО“. Въобще чудно е как тази сигурност на самите Щати е изместена на толкова голямо разстояние. Почти като постоянен рефрен от кнтри шлоген в „закона“ се повтаря и потретва спряганото „зловредно влияние“ и „принудителни икономически принуди на Русия

и Китай“ в региона, докато възтърван рейнджър от американската армия изпусна своята бясна заплаха, че „трябва бомби и ракети, които да се взривяват в Москва и Санкт Петербург“ (18.2.2024 г.)

ни минимум 50-60 000 американски войници?! Ама че интересна „перспектива“, която досега вероятно не е минавала дори през ума и на ястреба Тагарев!

Още по удивителна е американската „загриженост“ за държавите от региона, към които спада и България. Загриженост? В закона трещи обещанието за „помощ на регионалните партньори“, която обаче ще трябва да е... „в съответствие с ценностите и интересите на САЩ“.

И каква ще е тази толкова безценна помощ? Първо за събиране на „разузнавателна информация“. После за укрепване на т. нар. „демократична стабилност“. И как ще стане това? Ами - с увеличаване на „независимите медии, подкрепяни от САЩ“. Разбира се, съвсем излишен е въпросът как тези медии могат да бъдат въобще независими, след като ще зависят от САЩ?!

Най-важната точка в този съзнателно овъртолен „закон“ обаче си остава въпросът как „черноморските партньори“ (в това число и България!) следва да бъдат окошарени и натикани в „устойчивото присъствие по источния фланг на НАТО“, за да бъдат използвани като пушечно месо в геополитическите планове и амбиции на залавящия хегемон срещу Русия.

За тази цел „законът“ предвижда създаването на „съвместен, многонационален тризвезден щаб в Черно море, който ще отговаря за планирането, готовността, ученията и координацията на цялата съюзническа и партньорска военна дейност“. Значи щабът ще е „тризвезден“, което ще рече нещо като тризвезден полев лагер или суперлюксозен хотел в латиноамерикански стил. Но все това...

В нашенските медии вече се прокарваха съобщения, че морската ни столица Варна можела да кандидатства за този щаб. И още, че е пред събдяване мечтата на Соломон Паси да се сдобием с модерни американски бази с ядрено оръжие по Черноморието. Наистина добра „перспектива“!

Свое проучване от 14 септември 2023 г. Институтът за изследване на войната на САЩ (Institute for the study of war) предвижда, че за „пълна“ победа на Украйна във войната срещу Русия – „САЩ ще трябва да разположат в Източна Европа 300 000 от сухопътните си сили“. Според публикувано сведение на руското разузнаване през миналата година американските войски в цяла Европа са наброявали около 110 000 души, което навява на мисълта, че ако войната в Украйна „се затегне“ към идеята на Зеленски за „пълна победа“, в американските бази за „съвместно ползване“ в България ще трябва да бъдат настанени

Коя е правилната страна?

Повече от година у нас и кучо, и сакато: политици, политолози, историци и какви ли не, още продължават да повтарят сакралната мантра, че в позицията си към войната в Украйна страната ни е избрала „правилната страна в историята“. Самият „харварски революционер“ Кирил Петков (по лексикона на Беновска) повтаря в опсе-

ние, че „България трябва да е от правилната страна на историята“ (1 май 2022 г.). И още, че „България има основополагаща роля в помощта за Украйна и е от правилната страна на историята“ (18 януари 2023 г.)

Вечният Бойко Борисов е още по-убедителен в своето научно заклинание: „България няма друг избор, освен да застане от правилната страна на историята“ (24 февруари 2023).

В своята дописка за посещение на Зеленски у нас в „Дневник“ на хегемон, че през следващото десетилетие може да се стигне до нова „студена война“ или „студен мир“. Според тази прогноза Украйна ще бъде „буре с барут“. При „тевър подход“ на САЩ се запазва рискът от „катастрофален конфликт“. Ако американската страна използва този „тевър подход“ и настоява за членство на Украйна в НАТО, „Русия може да нанесе превантивен ядрен удар“. Друга „перспектива“, която не е и за помисляване.

Прочее, едно друго проучване на Institute for the study of war от 22 декември 2023 г. на тема „Военната заплаха и извън нея“ би могло да охлади докрай ентузиазма на онези наивни люде у нас, които продължават да вярват, че НАТО ще бъде сигурен защитник на страната ни при внезапен военен конфликт, засягащ нейната територия. В това свое изследване експертите на института уточняват, че митичният „л. 5 (от устава на Алианса - бел. моя) не задължава автоматично и законно всеки член на НАТО да използва военна сила, за да защити друг член на съюза, който е нападат. Всяка държава от НАТО ще трябва сама да

реша как да действа“. Няма що - добра утеха - не само за наивници, но и за надъхнати ястреби - поклонници на Алианса!

Според социологическото изследване на агенция „Естат“, публикувано на 12 май 2022 г., непосредствено след началото на войната в Украйна, 68 на сто от българите искат неутралитет спрямо конфликта. Според поново проучване на същата агенция от 10 ноември 2022 г. около 2/3 от сънародниците ни настояват България да запази неутралитет към руско-украинската война, а 50 на сто не подкрепят нито една от воюващите страни. На 21 май 2023 г. в 35 града на страната се проведе шести поход - „България за мир и неутралитет“. Разбира се, този глас на българите сега и досега остава глас в пустиня, а родните ни управници продължават да упорстват и в опоените да повтарят, че са на „правилната страна в историята“. Ама, дами и господа, защо се опитвате да правите история, преди тя да е написана? Защо?

на Пентагона? Излишно е дори да си помисляме за този ядрен Армагедон.

България като кораба „Титаник“

Картината едва ли ще е различна, ако „големите играчи“ Русия и Америка си разменят своите неконвенционални запаси от оръжия. Неслучайно геополитически експерти ни предупреждават, че след развързката при подобен сблъсък можем да станем жертва на чужди геополитически кроежи и амбиции. Така преди време дългогодишният дипломат и разузнавач Валентин Радомирски в сайта „Епицентър“ (7.11.2023 г.) предупреди, че ако държавата ни продължи да се управлява от безотговорни и некомпетентни управници, лишени от „конструктивен прагматизъм“, може да бъде подхвърлена като „тлъста хатка“, която да бъде подарена на съседна Турция от Щатите или Русия.

Неотдавна (7.3.2024 г.) опасността от подобна развързка бе потвърдена в същата медия от големия външнополитически анализатор и експерт Боян Чуков. „България няма стратегия. България няма даже ситуационна тактика. България няма грамотно управление. България се хили сервилно на всеки ополитически възел на конфликта в Украйна и стотици километри около него, до самата България, не можем да не забележим колко уязвима е страната ни от всяка гледна точка. Не само заради преките (и косвени) интереси на набърканите в него държави, но и поради сблъсъка на различните цивилизационни и политически идентично-

сти. Но покрай това ядро с разрушителна енергия да заложим на една от страните (независимо коя!) е равносилно на катастрофа, ако ли не на истинско самоубийство! Всяко въвличане в този конфликт с непредизвистен край може да е еднакво гибелен както за държавата ни, така и за екзистенциалното оцеляване на нацията. Ами да си представим, че България - с тези бази, натовски командни центрове и полигони, бъде нацелена с руски ядрени ракети? А дали пък ще е нещо по-различно, ако базите са руски, а ракетите - от арсенала

Протест на партия „Възраждане“ срещу оръжията за Украйна.

